

denne Sag, saa stemmer man tillige for den ene eller den anden af de to Længdebener, som have været bragte i Forslag, og derfor maa jeg her aabent erklære, at efter Alt, hvad jeg har læst og hørt om denne Sag, er jeg ikke bleven rokket i den Dervedviisning, at den Bane, som er den nyttigste for Jylland, som i en ganske anden Grad end den anden vil bevirke en indre Udvikling og Velvære, er den, som gaaer Vesten for Kjøbstæderne. Man har her talt om Mangel paa sund Sands og ogsaa om Boineerthed; jeg vil ikke kaste disse Bessylbninger tilbage paa mine ærede Modstandere, men jeg kan ikke see Sundhed i den Sands, der kjæmper med den højeste Grad af Iver og Blindhed for den østlige Bane eller Klattrebanelen, som man kan kalde den, thi den vil jo gaae ud paa at klattre op og ned ad Bjorddalene. Jeg troer, at den vestlige Bane vil være ganske anderledes gavnlig ogsaa for Kjøbstæderne i Tidens Længde, idet den skaber dem et Opland bagved, af hvilket de ikke kunne undgaae at høste nogen Nytte og Fordeel. Da jeg altsaa har taget mit bestemte Parti i denne Sag, saa kan jeg kun stemme for Tvarbanen, naar jeg er sikker paa, at den ikke forud bestemmer en Baneretning, som jeg anseer for den mindst heldige. Jeg kan nu vel ved 2den Behandling stemme for det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand fra Veile Amts 2den Valgkreds (Jørgensen) og forsaavidt med Mindretallet; men jeg troer ikke, at dette Forslag er saaledes affattet, at det væssende kan komme ind i Loven. Dersom Lovudkastet gaaer igjennem, saaledes ændret, som det vil blive ved den ærede Rigsdagsmand fra Veile Amts (Jørgensens) Forslag, saa maa jeg forbeholde mig, hvis jeg kan

faae 14 andre Medlemmer med, at stille et Ændringsforslag til § 1 til 3die Behandling, hvorved det bestemtere bliver udtrykt, at det, som bevilges, er en Tvarbane fra Aarhus i vestlig Retning over Viborg til et Punkt ved Bengsbugten og en Forbindelsesbane, sandsynligviis gennem Gudenaedalene, til Randers. Dersom dette Forslag ikke kan sættes igjennem, maa jeg stemme imod hele Loven.

Der er her talt saa meget om Randers, jeg skal derfor ikke sige mange Ord om det, men jeg maa dog erklære, at det forekommer mig lidt comist, naar man har talt om denne By, som om den var et Antwerpen eller Rotterdam. Jeg skal derimod villig indrømme, at „efter vore Forhold“ er Randers en saa betydelig By, at man ikke kan undgaae at tage meget Hensyn til dens Tarv, og jeg skal tillige erkjende, at den ikke blot udmærker sig ved en levende industriel og mercantil Virksomhed, men ogsaa ved en mere end almindelig virksom Almeenaand. Foregaaende Talere have yttret, at den Deel af den projecterede Bane, som vilde være Randers By til størst Fordeel, netop var den sydligste, men deri kan jeg ikke give dem Ret; thi Oplandet mellem Randers og Aarhus er jo kun 4½ Mill bredt, hvoraf den ene Halvdeel, efter almindeligt Skjøn, maa antages at søge til Aarhus, og den anden Halvdeel, den, der er Randers paa 2 Mill nær, vil neppe benytte Jernbanen, men kjøre med sine egne Heste og Vogne paa sine egne gode Landeveie til Byen, naar den har Noget der at gjøre. Derimod vil jeg ikke nægte, at Jernbanen mellem Randers og Aarhus kan være nyttig med Hensyn til Udsørselen, naar Randers Fjord er spærret af Is.